

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 12. novembra 2020. godine
Br. ref.:RK 1639/20

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KO139/18

Podnosilac

Opština Srbica

**Ocena ustavnosti Sektorskog kolektivnog ugovora br. 05-3185 od 12. juna
2018. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Bekim Sejdiu, sudija
Selvete Gerxhaliu-Krasniqi, sudija
Gresa Caka-Nimani, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija, i
Nexhmi Rexhepi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podnela opština Srbica (u daljem tekstu: podnosilac zahteva), koju zastupa zakonski zastupnik g. Enver Çerkini.

Osporeni akt

2. Podnosilac zahteva osporava Sektorski kolektivni ugovor [br. 05-3815] (u daljem tekstu: SKU) od 12. juna 2018. godine, koji je zaključen između Ministarstva zdravlja Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ministarstvo zdravlja) i Federacije sindikata zdravstva Kosova (u daljem tekstu: Federacija sindikata).

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar ovog zahteva je ocena ustavnosti člana 17. (Plate) SKU-a, koji je navodno u suprotnosti sa stavovima 3. i 5. člana 124. [Organizovanje i funkcionisanje lokalne samouprave] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav) i članom 18. [Poverene nadležnosti] Zakona o lokalnoj samoupravi br. 03/L-040 (u daljem tekstu: ZLS).
4. Podnosilac zahteva takođe traži (i) da se uvede privremena mera zbog *“činjenice da se radi o javnim interesima”*; i (ii) da se održi rasprava, što je obrazložio navodeći sledeće: *“kako bismo došli do objektivne istine, smatramo da je potrebno održati javnu raspravu”*.

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na stavu 4. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, članovima 40. (Tačnost podneska) i 41. (Rokovi) Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 32. (Podnošenje podnesaka i odgovora) Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Sudom

6. Dana 14. septembra 2018. godine, podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
7. Dana 18. septembra 2018. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Selvetu Gërxhaliu-Krasniqi za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Gresa Caka-Nimani (predsedavajuća), Bajram Ljatifi i Safet Hoxha.
8. Dana 21. septembra 2018. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva. Istog dana, Sud je obavestio Ministarstvo zdravlja i Federaciju sindikata o registraciji zahteva i tražio od njih da svoje komentare u vezi sa zahtevom koji se razmatra, ako ih imaju, dostave do 11. oktobra 2018. godine.
9. Dana 11. oktobra 2018. godine, Ministarstvo zdravlja i Federacija sindikata su dostavili svoje komentare u odnosu na navode koji su izneti u zahtevu podnosioca zahteva.
10. Dana 15. oktobra 2018. godine, Sud je obavestio (i) podnosioca zahteva o prijemu komentara od Ministarstva zdravlja i Federacije sindikata i pružio mu mogućnost da dostavi svoj odgovor na njihove komentare; i (ii) Ministarstvo finansija i premijera Republike Kosovo (u daljem tekstu: premijer) o registraciji

zahteva i tražio od njih da, ako ih imaju, dostave svoje komentare. U oba slučaja, kao rok za dostavljanje komentara određen je 1. novembar 2018. godine.

11. Dana 1. odnosno 5. novembra 2018. godine, Ministarstvo zdravlja i Ministarstvo finansija dostavili su svoje komentare Sudu.
12. Dana 8. novembra 2018. godine, podnosilac zahteva je dostavio Sudu još jedan dopis kojim je tražio od Suda da se održi rasprava.
13. Dana 12. novembra 2018. godine, Sud je obavestio Ministarstvo zdravlja o prijemu komentara od Ministarstva finansija i tražio od njih da svoj odgovor na komentare, ako ga imaju, dostave do 20. novembra 2018. godine.
14. Dana 12. novembra 2018. godine, Sud je takođe obavestio podnosioca zahteva o komentarima Ministarstva zdravlja i Ministarstva finansija i tražio od njih da svoj odgovor na komentare, ako ga imaju, dostave do 20. novembra 2018. godine.
15. Dana 16. novembra 2018. godine, Sud je obavestio Ministarstvo rada i socijalne zaštite (u daljem tekstu: MRSZ) o registraciji zahteva i takođe uputio dotičnom Ministarstvu pitanja koja su se odnosila na (i) pravosnažnost Opšteg kolektivnog sporazuma Kosova (u daljem tekstu: OKSK); (ii) pravni status SKU-a, kao i (iii) budžet koji je određen za sprovođenje OKSK-a. MRSZ nije dostavio komentare na zahtev koji se razmatra, niti je odgovorio na gore navedena pitanja.
16. Dana 20. novembra 2018. godine, Sudu su dostavljeni komentari podnosioca zahteva i Ministarstva zdravlja koji su se odnosili na komentare Ministarstva finansija.
17. Dana 25. marta 2019. godine, 30. aprila 2019. godine i 10. januara 2020. godine, respektivno, podnosilac zahteva je dostavio Sudu još tri dodatna dokumenta. Prvim dokumentom je tražio da se odredi privremena mera zbog *“činjenice da se radi o javnim interesima”*, pri čemu je u prilog ovom zahtevu priložio presudu Osnovnog suda u Mitrovici kojom je opština Srbica obavezana da snosi troškove u vezi sa jubilarnim nagradama koje proističu iz SKU-a. Drugim dokumentom je podneo zahtev za hitno postupanje, stavljajući naglasak i na važnost privremene mere. Trećim dokumentom je pak tražio da se ispravi greška u njihovom prvobitnom zahtevu, navodeći sledeće: *“primetili smo da nam se potkrala tehnička greška iako je sadržaj ispravan, međutim, umesto da piše član 124. Ustava, pozvali smo se na član 123., dakle, stav 3. člana 124. je pomešan sa njegovim članom 123.”*
18. Dana 18. decembra 2019. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca sa predlogom da se zahtev proglasi prihvatljivim i za razmatranje predmeta u meritumu. Zapisnik ovog datuma odražava pojedinačno izjašnjavanje članova Veća za razmatranje, koji su se većinom izjasnili protiv prihvatljivosti zahteva. Takođe, zapisnik odražava izjašnjavanje drugih sudija o ovome, i isti zapisnik odražava da je Sud u punom sastavu konačno odlučio da se odlučivanje u vezi sa predmetom odloži za jedno od narednih sednica.

19. Dana 9. jula 2020. godine, sudija izvestilac je podnela Veću za razmatranje isti predlog sa dopunama. Veće za razmatranje je, većinom glasova, glasalo podržavajući predlog da se zahtev proglasi prihvatljivim i predmet razmotri u meritumu. Međutim, istog dana, Sud je u punom sastavu, većinom glasova, odlučio protiv predloga sudije izvestioca i shodno tome, odlučio da proglasi zahtev neprihvatljivim. Sudija izvestilac je na osnovu stava (4) pravila 58. (Razmatranje i glasanje) Poslovnika, tražila od predsednice Suda da se drugi sudija iz većine zaduži da pripremi rešenje o neprihvatljivosti. Predsednica Suda je za ovaj zadatak zadužila sudiju Gresu Caka-Nimani.
20. Dana 30. septembra 2020. godine, u ime većine, sudija Gresa Caka-Nimani je predstavila rešenje o neprihvatljivosti pred Sudom. Tokom diskutovanja sudija pokrenuto je pitanje tehničkih grešaka u vezi sa zapisnikom od 18. decembra 2019. godine.
21. Dana 30. oktobra 2020. godine, uzimajući u obzir da je Sud tokom diskutovanja od 30. septembra 2020. godine primetio da zapisnik od 18. decembra 2019. godine odražava protivrečnosti kao rezultat tehničkih grešaka, u okviru Administrativne sednice sudije su diskutovale o sadržaju ovog zapisnika i utvrdile da je jedina konstatacija sa te sednice odluka sudija u punom sastavu da se odloži odlučivanje za jednu od narednih sednica.

Pregled činjenica

22. Dana 18. marta 2014. godine, Vlada Republike Kosovo (u daljem tekstu: Vlada) i Savez nezavisnih sindikata Kosova i predstavnici poslodavaca, Privredna komora Kosova i Poslovni savez Kosova sklopili su OKSK. OKSK je, između ostalog, utvrdio: (i) u svom članu 2. (Oblast primene) da odredbe OKSK-a obavezuju stranke u sporazumu u privatnom, javnom i državnom sektoru, na opštem, nivou, na nivou ogranka i na nivou preduzeća; (ii) u svom članu 4. [bez naslova] da se kolektivni ugovor može sklopiti i na nivou ogranka i preduzeća; (iii) u svom članu 6. [bez naslova] da su odredbe i kvantifikacija OKSK-a standardni, jedinstveni i obavezujući i na nivou ogranka i preduzeća; (iv) u svojim članovima 52. (Jubilarne nagrade) i 53. (Nadoknada u slučaju penzionisanja) da zdravstveni radnici ostvaruju jubilarnu nagradu u vrednosti od jedne (1), dve (2) ili tri (3) plate za deset (10), dvadeset (20) i trideset (30) godina radnog iskustva, a takođe, povodom penzionisanja, jubilarnu nagradu u vrednosti od tri (3) plate, i da te iznose isplaćuje poslednji poslodavac; (v) u svom članu 81. [bez naslova] da ako se iz OKSK-a, nakon što prođe određeni rok trajanja, ne povuče nijedna od stranaka, njegovo sprovođenje se nastavlja za još jednu godinu; i na kraju (vi) u svom članu 82. [bez naslova] da OKSK stupa na snagu 1. januara 2015. godine.
23. Dana 12. juna 2018. godine, Ministarstvo zdravlja i Federacija sindikata zdravstva, sklopili su SKU. SKU je, između ostalog, utvrdio (i) u svom članu 4. (Obim primene) da se predmetni ugovor primenjuje u uređenju pravnih odnosa za sve zaposlene u zdravstvenim ustanovama; (ii) u svom članu 32. (Rešavanje spora) da se sporovi između strana potpisnica rešavaju putem konsultacija i međusobnog dijaloga, a u slučaju neuspeha, spor rešava nadležni sud u Prištini; i (iii) u svom članu 17. da zdravstveni radnici ostvaruju jubilarnu nagradu u vrednosti od jedne (1), dve (2) ili tri (3) plate za deset (10), dvadeset (20) i

trideset (30) godina radnog staža, i takođe, povodom penzionisanja, jubilarnu nagradu u vrednosti od tri (3) plate, koje iznose isplaćuje poslednji poslodavac.

Navodi podnosioca zahteva

24. Podnosilac zahteva tvrdi da je član 17. SKU-a u suprotnosti sa stavovima 3. i 5. člana 124. Ustava i članom 18. ZLS-a.
25. Podnosilac zahteva tačnije navodi da je suprotno ustavnim i zakonskim garancijama utvrđenim u stavu 3. člana 124. Ustava i stavu 3. člana 18. ZLS-a, odnosno obavezi državnog organa da snosi troškove prilikom delegiranja nadležnosti na opštinski nivo, Ministarstvo zdravlja, na osnovu člana 17. SKU-a, obavezalo samu opštinu da snosi troškove u vezi sa jubilarnim platama zdravstvenih radnika.
26. Podnosilac zahteva pred Sudom navodi: *“Opština Srbica traži od Ustavnog suda Republike Kosovo da oceni ustavnost ovog kolektivnog ugovora uopšteno, a posebno člana 17. stav 3 podstav 3.1, 3.2 i 3.3 i stav 4 i 5 istog člana Sektorskog kolektivnog ugovora od 12.06.2018. godine, kojim zakonskim odredbama je opštini nametnut dodatni teret iako imamo mali i siromašan budžet u odnosu na zahteve građana, a takvo preopterećenje je nepravilno i nezakonito i u suprotnosti sa Ustavom i zakonom zbog toga što je Ministarstvo zdravlja pre nego što je potpisalo ovaj ugovor moralo da predvidi budžet i finansijska sredstva, odnosno da kreira budžetsku stavku jer ima spiskove za sve zaposlene u zdravstvenom sektoru koji odlaze u penziju i da te otpremnine i jubilarne plate predvidi budžetom, a ne da ih nepravilno nametne opštini”.*
27. Podnosilac zahteva traži od Suda da (i) proglasi zahtev prihvatljivim, i (ii) stavi van snage član 17. SKU-a od 12. juna 2018. godine.

Komentari zainteresovanih subjekata

28. Sud će u nastavku predstaviti komentare (i) Ministarstva zdravlja na zahtev podnosioca zahteva; (ii) Federacije sindikata zdravstva na zahtev podnosioca zahteva; (iii) Ministarstva finansija; (iv) podnosioca zahteva na odgovor Ministarstva zdravstva i Ministarstva finansija i (v) Ministarstva zdravlja na dopis Ministarstva finansija.

(i) Komentari Ministarstva zdravlja

29. U odgovoru na mogućnost koju je Sud, dana 21. septembra 2018. godine, pružio za dostavljanje komentara Ministarstva zdravlja u vezi sa navodima podnosioca zahteva, Ministarstvo zdravlja je dostavilo komentare pozivajući se na član 124. Ustava; član 4. (Odnos između zakona, kolektivnog ugovora, internog pravilnika poslodavca i ugovora o radu) i član 90. (Kolektivni ugovor) Zakona br. 03/L-212 o radu (u daljem tekstu: Zakon o radu); i članove 2, 3. (Primena i sveobuhvatnost), 4, 5, 6, 52. i 53. OKSK-a od 18. marta 2014. godine.
30. Ministarstvo zdravlja je, između ostalog, navelo (i) da se na osnovu člana 90. Zakona o radu, kolektivni ugovor primenjuje direktno između poslodavca i zaposlenog i da se takav ugovor može zaključiti na nivou zemlje, kao što je OKSK

od 18. marta 2014. godine ili na nivou ogranka, kao što je SKU od 12. juna 2018. godine; (ii) OKSK u svom članu 2. utvrđuje da su njegove odredbe obavezujuće za privatni, javni i državni sektor, na opštem nivou, nivou ogranka i preduzeća, i da su samim tim, jubilarne nagrade za godine radnog staža i povodom penzionisanja, utvrđene OKSK-om i bile obavezujuće na nivou Kosova i pre potpisivanja SKU-a; (iii) kao posledica toga, Ministarstvo zdravlja, potpisivanjem SKU-a, nije utvrdilo nikakve dodatne obaveze, već je samo primenilo Zakon o radu i članove 52. i 53. OKSK-a, uvrštavajući ova dva poslednja člana u njegov član 17; i (iv) Ministarstvo zdravlja nije “*delegiralo*” nadležnosti na nivo opština jer nije prenelo nijednu odgovornost koja je pripadala Ministarstvu zdravlja na nivo dotične opštine, već štaviše, ZLS u svom članu 3. (Definicije) i 18, precizno određuje način delegiranja nadležnosti sa centralnog na opštinski nivo i da se takvo delegiranje vrši samo zakonom, što nije slučaj u okolnostima konkretnog slučaja.

(ii) *Komentari Federacije sindikata zdravstva*

31. U odgovoru na mogućnost koju je Sud, 21. septembra 2018. godine, pružio za dostavljanje komentara Federacije sindikata u vezi sa navodima podnosioca zahteva, Federacija sindikata je dostavila svoje komentare, navodeći, između ostalog (i) da podnosilac zahteva nije iscrpeo pravna sredstva jer je na osnovu člana 32. SKU-a, isti dužan da prvo pokuša da ispita njegove navode putem socijalnog dijaloga i “*nadležnog suda u Prištini*”; (ii) da član 17. SKU-a proističe iz članova 52. i 53. OKSK-a od 18. marta 2014. godine i samim tim ne predstavlja nikakvu dodatnu obavezu; i (iii) da je finansijsku analizu SKU-a “*obračunala druga strana potpisnica, u ovom slučaju Ministarstvo zdravlja*”.

(iii) *Komentari Ministarstva finansija*

32. U odgovoru na mogućnost koju je Sud, dana 15. oktobra 2018. godine, pružio za dostavljanje komentara na zahtev podnosioca zahteva, kao i na odgovarajuće dopise Ministarstva zdravlja i Federacije sindikata, Ministarstvo finansija je dostavilo relevantne komentare Sudu, navodeći da SKU “*nije podvrgnut procedurama obračuna troškova, a Ministarstvo finansija nije dalo nikakvo mišljenje o eventualnim troškovima koje ovaj dokument može imati. Prema tome, primena odredaba ovog sporazuma mora se vršiti u okviru postojećih budžetskih izdvajanja*”.

(iv) *Komentari podnosioca zahteva na odgovor Ministarstva finansija i Ministarstva zdravlja*

33. U odgovoru na mogućnost koju je Sud, dana 12. novembra 2018. godine, pružio za dostavljanje komentara podnosioca zahteva na komentare Ministarstva zdravlja i finansija, podnosilac zahteva je u vezi sa prvim naveo da su njihovi komentari “*neosnovani i neutemeljeni*”, dodajući takođe da je SKU u suprotnosti i sa Zakonom br. 03/L-048 o upravljanju javnim finansijama i odgovornostima (u daljem tekstu: Zakon o upravljanju finansijama i odgovornostima), dok je u vezi sa drugim naglasio da dopis Ministarstva finansija potvrđuje njihove tvrdnje da nisu poštovane procedure koje su predviđene Zakonom o upravljanju finansijama i odgovornostima.

(v) *Komentari Ministarstva zdravlja na dopis Ministarstva finansija*

34. U odgovoru na mogućnost koju je Sud, dana 12. novembra 2018. godine, pružio za dostavljanje komentara Ministarstva zdravlja na dopis Ministarstva finansija, Ministarstvo zdravlja je naglasilo (i) da je OKSK od 18. marta 2014. godine i dalje na snazi jer se na osnovu njegovog člana 81, ako se nakon isteka određenog roka ne povuče nijedna od strana potpisnica, njegova primena produžava za još jednu godinu, odnosno do januara 2019. godine; i (ii) da s obzirom na činjenicu da je OKSK na snazi, on *“kao takav ne predstavlja dodatni trošak i iz tog razloga nije bilo potrebe da se konsultuje Ministarstvo finansija”*.

Relevantne ustavne i zakonske odredbe

USTAV REPUBLIKE KOSOVO

Član 113.

[Jurisdikcija i ovlašćene strane]

1. *Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.*

[...]

4. *Opština može da ospori ustavnost zakona ili akata Vlade koji povređuju njihove opštinske odgovornosti ili umanjuju njihove prihode, ako taj zakon ili akt utiče na tu Opštinu.*

[...]

Član 124.

[Organizovanje i funkcionisanje lokalne samouprave]

1. *Osnovna teritorijalna jedinica lokalne samouprave u Republici Kosovo je opština. Opštine uživaju visok stepen lokalne samouprave i podstiču i obezbeđuju aktivno učešće građana u procesu donošenja odluka opštinskih organa.*

[...]

3. *Opštine imaju svoje, proširene i poverene nadležnosti, sve u saglasnosti sa zakonom. Državna vlast koja poverava nadležnosti pokriva troškove za sprovođenje poverenih obaveza.*

[...]

5. *Opštine imaju pravo da odlučuju, određuju, prikupljaju i troše sopstvene resurse kao i uzimaju finansijska sredstva od centralne vlasti, u skladu sa zakonom.*

ZAKON BR. 03/L-212 O RADU

Član 4.

Odnos između zakona, kolektivnog ugovora, internog pravilnika poslodavca i ugovora o radu

1. *Odredbe kolektivnog ugovora, internog pravilnika poslodavca i ugovora o radu treba da budu u skladu sa odredbama ovog zakona.*

[...]

Član 90. Kolektivni ugovor

1. Kolektivni ugovor može da bude zaključen između:
 - 1.1. organizacije poslodavaca ili njegovih predstavnika; i
 - 1.2. organizacija posloprimalaca ili u slučaju da organizacije (sindikati) ne postoje, nekog drugog predstavnika zaposlenih;
2. Kolektivni ugovor može da bude zaključen:
 - 2.1. na nivou zemlje;
 - 2.2. na nivou struke;
 - 2.3. na nivou preduzeća.
- [...]
3. Kolektivni ugovor treba biti sačinjen na pismenom načinu na zvaničnim jezicima Republike Kosovo.
4. Kolektivni ugovor može da bude sklopljen za vremenski određeni period ne duži od tri (3) godine;
- [...]
9. Za rešavanje raznih sporova na pomirljiv način i razvijanju konsultacija iz oblasti zapošlenja, socijalne zaštite i radnih ekonomskih politika od strane predstavnika poslodavaca, posloprimalaca i Vlade, u svojstvo socijalnih partnera, sa posebnim zakonskim-podzakonskim aktom osniva se Ekonomski-Socijalni Savet.
- [...]

ZAKON BR. 03/L-040 O LOKALNOJ SAMOUPRAVI

Član 3. Definicije

-“Poverena nadležnost”- označava nadležnost Centralne vlasti i ostalih centralnih institucija čije je izvršenje privremeno preneto na opštine na osnovu zakona.

Član 18. Poverene nadležnosti

- 18.1 Centralna vlast u Republici Kosova će u skladu sa zakonom na opštine preneti odgovornost u pogledu sledećih poslova:
- a) vođenje katastarskih knjiga;
 - b) vođenje matičnih knjiga;
 - c) registracija glasača;
 - d) registracija firmi, poslovnih subjekata i izdavanje licenci;
 - e) raspodela naknada u pogledu socijalne pomoći (osim penzija) i
 - f) zaštita šuma na teritoriji opštine u skladu sa ovlašćenjima poverenim od strane Centralne vlasti, uključujući izdavanje dozvola za seču šume na osnovu propisa koje je usvojila Vlada;
- 18.2 Centralni autoritet Republike Kosova može po potrebi i u skladu sa zakonom poveriti dodatna ovlašćenja opštinama.

18.3 Poverene nadležnosti u svim slučajevima moraju biti praćene neophodnim finansiranjem o skladu sa ciljevima, standardima i zahtevima određene od strane Vlade Republike Kosova.

OPŠTI KOLEKTIVNI SPORAZUM KOSOVA
(potpisan 18.03.2014. godine i stupio na snagu dana 01.01.2015. godine)

Član 1.
Cilj

- 1. Sklapanje Opšteg Kolektivnog Sporazuma Kosova (u daljem tekstu OKSK), ima za cilj određivanje i jasnije i detaljnije regulisanje prava, odgovornosti i obaveza stranaka potpisnica ovog Sporazuma.*
- 2. Stranke koje su potpisnice ovog OKSK-a su: predstavnici poslodavaca, predstavnici zaposlenih i Vlada Republike Kosova.*
- 3. Vlada Kosova je garant za sprovođenje ovog OKSK-a, koji je postignut voljom stranaka potpisnica iz stava 2. ovog člana.*

Član 2.
Oblast primene

- 1. Odredbe OKSK-a, obavezuju stranke u ovom Sporazumu u privatnom, javnom i državnom sektoru (na opštem nivou, na nivou ogranka i na nivou preduzeća).*
- [...]*

Član 3.
Primena i sveobuhvatnost

Odredbe OKSK-a se primenjuju na celoj teritoriji Republike Kosova.

Član 4.
[Bez naslova]

- 1. Odredbe OKSK-a obavezuju poslodavce koji, na bilo kakav način, vrše ekonomske, neekonomske delatnosti i civilne usluge. Kolektivni sporazum se može sklopiti i na nivou Ogranka i Preduzeća.*
- [...]*

Član 5.
[Bez naslova]

OKSK važi za sve zaposlene koji rade kod poslodavca čije je sedište na teritoriji Kosova.

Član 6.
[Bez naslova]

Odredbe i kvantifikacija OKSK-a su standardni, jedinstveni i obavezujući i na nivou Ogranka i Preduzeća.

Član 52. **Jubilarne nagrade**

1. Zaposleni ima pravo na jubilarnu nagradu i to za:
 - 1.1. za 10 godina neprekidnog radnog iskustva kod zadnjeg poslodavca, u iznosu od jedne njegove mesečne plate;
 - 1.2. za 20 godina neprekidnog radnog iskustva kod zadnjeg poslodavca, u iznosu od dve njegove mesečne plate;
 - 1.3. za 30 godina neprekidnog radnog iskustva kod zadnjeg poslodavca, u iznosu od tri njegove mesečne plate;
2. Poslednji poslodavac je taj koji plaća jubilarne poklone.;
3. Jubilarni poklon se plaća u roku od mesec dana, nakon ispunjivanja uslova iz ovog stava.

Član 53. **Nadoknada u slučaju penzionisanja**

Zaposleni u trenutku penzionisanja uživa pravo na prateću isplatu u visini od tri (3) mesečnih plata koje je dobio u tri (3) zadnja meseca.

SEKTORSKI KOLEKTIVNI UGOVOR **(potpisan 12.06.2018. godine)**

Član 1. **Cilj**

1. Sektorski kolektivni ugovor (u daljem tekstu: SKU) zaključuju strane u ovom ugovoru radi unapređenja prava iz radnog odnosa i poštovanja prava i obaveza strana potpisnica.
2. Putem SKU proširuju se prava iz radnog odnosa u skladu sa važećim zakonodavstvom.
3. SKU uređuje:
[...]
- 3.12. Rešavanje sporova.

Član 17. **Plata**

1. Plata zaposlenog povećava se za svaku punu godinu radnog staža u visini od 0,5% na osnovnu platu u skladu sa opštim kolektivnim ugovorom na Kosovu.
2. Zaposleni ima pravo na naknadu od 13 (trinaeste) plate za svaku kalendarsku godinu, u vrednosti osnovne plate, prema budžetskim mogućnostima poslodavca.
3. Zdravstveni radnici, u jubilarnim godinama zapošljavanja, dobijaju jubilarnu nagradu od poslednjeg poslodavca u vrednosti:
 - 3.1 Za 10 godina iskustva u zdravstvenim ustanovama u vrednosti od jedne mesečne zarade;
 - 3.2 Za 20 godina radnog iskustva u zdravstvenim ustanovama, u vrednosti od dvije mesečne zarade;

- 3.3 *Za 30 godina radnog iskustva u zdravstvenim ustanovama, kod poslednjeg poslodavca u vrednosti od tri mesečne zarade.*
4. *Poslednji poslodavac je onaj koji plaća jubilarne nagrade. Naknada za jubilej se plaća u roku od mesec dana nakon ispunjenja uslova iz ovog stava.*
 5. *Naknada u slučaju penzionisanja, zaposleni nakon penzionisanja, ima pravo na dodatnu platu u iznosu od tri (3) mesečne zarade koja je dobijena u poslednji tri (3) meseca.*

Član 32. Rešavanje spora

1. *Stranke u ovom ugovoru, rešavaju sve sporove između njih putem konsultacije i međusobnog dijaloga.*
2. *Ako spor između stranaka ne može biti rešen prema stavu 1 ovog člana, za rešavanje spora stranke se upućuju nadležnom sudu u Prištini.*
3. *Zdravstveni radnici koji su i članovi sindikata uživaju pravnu zaštitu od sindikata.*

Ocena prihvatljivosti zahteva

35. Sud prvo razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti, koji su utvrđeni u Ustavu i dalje precizirani u Zakonu i Poslovniku.
36. Sud se u tom smislu prvo poziva na stavove 1. i 4. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, koji propisuju:

“1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način”.

[...]

“4. Opština može da ospori ustavnost zakona ili akata Vlade koji povređuju njihove opštinske odgovornosti ili umanjuju njihove prihode, ako taj zakon ili akt utiče na tu Opštinu”.

37. Sud se takođe poziva i na članove 40. (Tačnost podneska) i 41. (Rokovi) Zakona, koji propisuju:

Član 40. (Tačnost podneska)

“Opština sa podneskom podnetim u skladu sa članom 113, stav 4 Ustava, između ostalog, podnosi relevantne informacije koje se tiču spornog zakona ili akta Vlade, koja odredba je navodno prekršena ili na koje odgovornosti ili opštinske prihode utiče neki zakon ili akt”.

Član 41. (Rokovi)

“Podnesak se podnosi u roku od jedne (1) godine nakon stupanja na snagu zakonske odredbe ili akta Vlade, protiv kojeg opština pokreće spor”.

38. Takođe, na kraju, Sud se poziva i na pravilo 73. (Podnesak u skladu sa članom 113.4 Ustava i članovima 40. i 41. Zakona) Poslovnika, koje precizira:

“(1) Podnesak podnet prema ovom pravilu mora ispuniti uslove utvrđene u članu 113. (4) Ustava i članovima 40. i 41. Zakona.

(2) U podnesku podnetim prema ovom pravilu, opština mora, inter alia, podneti sledeće informacije:

(a) relevantne informacije koje se tiču spornog zakona ili akta Vlade;

(b) posebnu odredbu Ustava koja je navodno prekršena; i

(c) odgovornosti ili opštinski prihodi koje se utiču od zakona ili akta.

(3) Podnesak prema ovom pravilu mora da se podnese unutar 1. (jedne) godine nakon stupanja na snagu odredbe zakona ili akta Vlade koji se osporava”.

39. Na osnovu gore navedenih odredbi Ustava, Sud naglašava da zahtevi koji su podneti Sudu na osnovu stava 4. člana 113. Ustava, moraju ispunjavati sledeće ustavne kriterijume: (i) opština mora da ospori ustavnost zakona ili akta Vlade; i (ii) opština mora da argumentuje da osporeni zakon ili akt povređuje opštinske odgovornosti ili umanjuje njene prihode. Ova dva uslova su kumulativna. Shodno tome, opština o kojoj je reč mora osporiti zakon Skupštine ili akt Vlade i argumentovati da je isti povredio ili umanjio opštinske odgovornosti ili njene prihode, respektivno. Na osnovu Zakona i Poslovnika, ovaj zakon ili akt se mora osporiti pred Sudom u roku od jedne (1) godine od dana njegovog stupanja na snagu.
40. Shodno tome i u nastavku, a u cilju ocene prihvatljivosti zahteva, Sud mora prvo oceniti da li se pred njim osporava zakon Skupštine ili akt Vlade, i ako je odgovor potvrđan, tada se mora oceniti da li zakon/akt u pitanju umanjuje opštinske odgovornosti ili ugrožava njene prihode.
41. U okolnostima konkretnog slučaja, jasno je da ugovor koji osporava podnosilac zahteva, odnosno SKU, nije zakon Skupštine. Prema tome, mora se oceniti da li se isti može okvalifikovati kao akt Vlade.
42. Sud u ovom kontekstu naglašava da u delokrug primene “akata” Vlade, odnosno premijera, zamenika premijera i ministara, spada njihovo donošenje, kao što je utvrđeno u članu 92. [Osnovne odredbe] Ustava. Sud je kroz svoju sudsku praksu utvrdio da bez obzira na formalni naziv ovih donetih odluka, iste podležu ustavnoj kontroli ako pokreću “važna ustavna pitanja” i imajući u vidu pravna dejstva koja one proizvode, uvek u onoj meri u kojoj su pokrenuta pred Sudom na način propisan Ustavom i Zakonom (vidi slučajeve Suda KO61/20, sa podnosiocem *Uran Ismaili i 29 drugih poslanika Skupštine Republike Kosovo*, ocena ustavnosti odluke [br. 214/IV/2020] Ministarstva zdravstva od 12. aprila 2020. godine o proglašenju opštine Prizren “zonom karantina”; i odluka [br. 229/IV/2020], [br. 238/IV/2020], [br. 239/IV/2020] Ministarstva zdravlja od 14. aprila 2020. godine o sprečavanju, suzbijanju i eliminisanju zarazne bolesti

COVID-19 na teritoriji opština Prizren, Dragaš i Istok, presuda od 5. maja 2020. godine, stavovi 92 do 98 i tu ostale korišćene reference).

43. U okolnostima konkretnog slučaja, pred Sudom se osporava ugovor koji su potpisale dve strane, i to, s jedne strane, Ministarstvo zdravlja i, s druge strane, Federacija sindikata, odnosno Kolektivni ugovor potpisan na nivou ogranka, kao što je utvrđeno stavom 2.2 člana 90. Zakona o radu. Sud naglašava da se na osnovu poslednje pomenutog, odnosno stava 1.8 njegovog člana 3. (Definicije), kolektivni ugovor definiše kao sporazum između organizacija poslodavaca i organizacija zaposlenih kojim se uređuju prava, obaveze i odgovornosti koje proizilaze iz radnog odnosa prema postignutom sporazumu. Pored toga, na osnovu člana 90. Zakona o radu, kolektivni ugovor može biti zaključen između organizacije poslodavaca ili njegovih predstavnika i organizacije zaposlenih, ili kada organizacije ne postoje, ugovor mogu zaključiti i predstavnici zaposlenih.
44. Shodno tome, Ministarstvo zdravlja je samo jedna od strana u Sporazumu, odnosno u osporenom aktu. Ovaj poslednje navedeni ne proističe iz odlučivanja Vlade, već je rezultat bilateralnog sporazuma zasnovanog na Zakonu o radu i OKSK-u od 18. marta 2014. godine. Kao rezultat toga, isti se ne može okvalifikovati kao „*akt Vlade*” u smislu stava 4. člana 113. Ustava. Ovaj ugovor zapravo odražava obostranu volju između Ministarstva zdravlja i Federacije sindikata zdravstva, kao strana potpisnica, koje su se, osim toga, sporazumele istim da eventualne sporove rešavaju putem socijalnog dijaloga ili pak putem „*nadležnog suda u Prištini*”. Rešavanje spora u tom pogledu pripada redovnim sudovima.
45. Prema tome, i uzimajući u obzir da se pred Sudom ne osporava „*akt Vlade*”, on dalje ne ocenjuje da li je Kolektivni ugovor mogao da povredi opštinske odgovornosti ili umanjuje njene prihode, kao što je određeno stavom 4. člana 113. Ustava, jer nije ispunjen prvi kriterijum prihvatljivosti, odnosno osporavanje zakona Skupštine ili „*akta Vlade*”, kao što je određeno kroz isti stav člana 113. Ustava.
46. Sud naglašava da su isti pristup u ovom pogledu imali i ustavni sudovi u regionu. Tačnije, za razliku od Ustava Kosova, jedan deo ustava država u regionu, izričito utvrđuje nadležnost dotičnih ustavnih sudova za ocenu ustavnosti kolektivnih ugovora. U ovu kategoriju spadaju Republika Severna Makedonija i Republika Srbija. Prva, u članu 110. Ustava utvrđuje nadležnost Ustavnog suda, na osnovu koje ovaj poslednje pomenuti, između ostalog, odlučuje i o saglasnosti zakona sa Ustavom i drugih propisa i kolektivnih ugovora sa Ustavom i zakonima. Druga pak, u članu 167. Ustava, utvrđuje nadležnost Ustavnog suda, na osnovu koje, ovaj poslednje pomenuti, između ostalog, odlučuje o saglasnosti zakona i drugih opštih akata sa Ustavom; opštih akata sa zakonom i opštih akata organizacija kojima su poverena javna ovlašćenja, političkih stranaka, sindikata, udruženja građana i opštih kolektivnih ugovora sa Ustavom i zakonom.
47. Ostali ustavi se, isto kao i onaj Republike Kosovo, ne pozivaju na nadležnost ustavnih sudova da ocenjuju ustavnost kolektivnog ugovora. Isti se, između ostalog, osim na ocenu ustavnosti zakona, pozivaju i na ocenu ustavnosti „*akata*” centralnih i lokalnih organa ili na one koji su doneti u vršenju javnog ovlašćenja.

Tačnije, (i) Albanija, u članu 131. svog Ustava, utvrđuje nadležnost Ustavnog suda, na osnovu koje, između ostalog, određuje da ovaj poslednje pomenuti ocenjuje saglasnost normativnih akata centralnih i lokalnih organa sa Ustavom i međunarodnim sporazumima; (ii) Slovenija, u članu 160. svog Ustava, utvrđuje nadležnost Ustavnog suda, na osnovu koje, između ostalog, određuje da ovaj poslednje pomenuti ocenjuje saglasnost zakona sa Ustavom, propisa sa Ustavom i zakonima, i opštih akata donetih u vršenju javnih ovlašćenja sa Ustavom, zakonima i propisima; (iii) Hrvatska, u članu 129. svog Ustava, utvrđuje nadležnost Ustavnog suda, na osnovu koje, između ostalog, određuje da ovaj poslednje pomenuti ocenjuje saglasnost zakona sa Ustavom i drugih propisa sa Ustavom i zakonima; dok (iv) Crna Gora, u članu 149. svog Ustava, utvrđuje nadležnost Ustavnog suda, na osnovu koje, između ostalog, određuje da ovaj poslednje pomenuti ocenjuje saglasnost zakona sa Ustavom i drugih propisa i opštih akata sa Ustavom i zakonom. U okviru nadležnosti za ocenu i „*drugih opštih akata*“, Ustavni sud Crne Gore je ocenio i Opšti kolektivni ugovor (vidi, odluku U-II br. 3/15 Ustavnog suda Crne Gore od 21. aprila 2017. godine).

48. Za razliku od toga, ustavni sudovi Slovenije i Hrvatske su odbili da ocenjuju ustavnost kolektivnih ugovora. Ustavni sud Slovenije je prilikom razmatranja predmeta br. UI-220/94 od 6. februara 1997. godine i UI-75/97 od 14. maja 1997. godine, bio stava da nema nadležnost da razmatra odredbe Opšteg kolektivnog ugovora, naglašavajući da je to nadležnost redovnih sudova. Isto tako, Ustavni sud Hrvatske je prilikom razmatranja predmeta, rešenjem br. U-II-75/2018 od 30. januara 2018. godine i rešenjima U-II-363/2015 od 4. februara 2015. godine, U-II-318/2003 od 9. aprila 2003. godine i U-II-4380/2004 od 14. juna 2006. godine, takođe naglasio da nije nadležan za ocenu odredbi opštih kolektivnih sporazuma, jer je to nadležnost redovnih sudova.
49. Ustavni sud Hrvatske se između ostalog izjasnio kao u nastavku: *“U tim predmetima [je] utvrdio da o ne/saglasnosti kolektivnog ugovora sa Ustavom, prinudnim propisima i moralom društva odlučuju sudovi, primenom propisa obaveznog prava o ništavosti ugovora. Ustavni sud tek povodom eventualne ustavne tužbe odlučuje da li su sudskom presudom, donetom u takvom sporu, povređena ljudska prava i osnovne slobode zagarantovane Ustavom. Iz navedenog proizilazi da Ustavni sud nije nadležan da odlučuje o pravnoj valjanosti kolektivnih ugovora u postupku ocene saglasnosti zakona sa Ustavom i drugih propisa sa Ustavom i zakonom”* (vidi, Ustavni sud Hrvatske, rešenje br. U-II-75/2018 od 30. januara 2018. godine i, *mutatis mutandis*, rešenja broj: U-II-363/2015 od 4. februara 2015. godine, U-II-318/2003 od 9. aprila 2003. godine i U-II-4380/2004 od 14. juna 2006. godine).
50. Sud naglašava je on sledio isti pristup i u prethodnim slučajevima koje je razmatrao, a koji su podneti Sudu na osnovu stava 4. člana 113. Ustava. Jedan od slučajeva, odnosno slučaj KO89/16 (vidi, slučaj Suda KO89/16, sa podnosiocem *Opština Priština*, rešenje o neprihvatljivosti od 5. decembra 2016. godine), Sud je proglasio neprihvatljivim kao neblagovremen. Druga tri slučaja, odnosno slučajeve KO08/13, KI07/10 i KO 123/10 je proglasio neprihvatljivim zbog toga što nije osporen *“akt Vlade”*, kako se zahteva stavom 4. člana 113. Ustava.

51. Konkretnije, u slučaju KO08/13 (vidi slučaj Suda KO08/13, sa podnosiocem *Opština Klina*, rešenje o neprihvatljivosti od 14. novembra 2013. godine), pozivajući se na stav 4. člana 113. Ustava, opština Klina je osporila odluku [A. br. 811/2006] od 14. marta 2007. godine i petnaest (15) drugih odluka Upravnog veća Vrhovnog suda, navodeći da su iste, između ostalog, u suprotnosti sa članovima 123. [Opšta načela] i 124. Ustava. Sud je proglasio zahtev neprihvatljivim, navodeći da nisu ispunjeni uslovi prihvatljivosti koji su propisani stavom 4. člana 113. Ustava, zbog toga što akti koje je osporio podnosilac zahteva nisu bili "*akti Vlade*" u smislu ovog člana. Pored toga, Sud je naglasio da bi čak i u slučaju da je zahtev bio podnet na osnovu stava 7. člana 113. Ustava, u svojstvu dotične opštine kao pravnog lica, zahtev bio neprihvatljiv kao neblagovremen.
52. U slučaju KIO7/10 (vidi slučaj Suda KIO7/10, sa podnosiocem *Opština Klina*, rešenje o neprihvatljivosti od 16. decembra 2010. godine), pozivajući se na stav 4. člana 113. Ustava, opština Klina je osporila odluku [br. 112/08] Nezavisnog nadzornog odbora Kosova od 5. juna 2009. godine. Sud je proglasio zahtev neprihvatljivim, naglašavajući da nisu ispunjeni uslovi prihvatljivosti koji su propisani stavom 4. člana 113. Ustava, zbog toga što akti koje je osporio podnosilac zahteva nisu "*akti Vlade*" u smislu ovog člana, već nezavisnog organa na osnovu važećeg zakonodavstva. Pored toga, Sud je naglasio da bi čak i u slučaju da je zahtev bio podnet na osnovu stava 7. člana 113. Ustava, u svojstvu dotične opštine kao pravnog lica, zahtev bio neprihvatljiv kao rezultat neiscrpljenja pravnih sredstava.
53. U slučaju KO123/10 (vidi slučaj Suda KO123/10, sa podnosiocem *Opština Đakovica*, rešenje o neprihvatljivosti od 13. maja 2011. godine), pozivajući se na stav 4. člana 113. Ustava, opština Đakovica je osporila presudu [br. C. br. 183/2009] Okružnog privrednog suda u Prištini od 17. juna 2009. godine. Sud je proglasio zahtev neprihvatljivim naglašavajući da nisu ispunjeni uslovi prihvatljivosti koji su propisani stavom 4. člana 113. Ustava, zbog toga što akti koje osporava podnosilac zahteva nisu bili "*akti Vlade*" u smislu ovog člana. Pored toga, Sud je naglasio da bi čak i u slučaju da je zahtev bio podnet na osnovu stava 7. člana 113. Ustava, u svojstvu dotične opštine kao pravnog lica, zahtev bio neprihvatljiv kao neblagovremen.
54. Shodno tome, na osnovu gore navedene sudske prakse koja se odnosi na slučajeve podnete na osnovu stava 4. člana 113. Ustava, Sud takođe naglašava da bi čak i u slučaju da je opština Srbica podnela zahtev za ocenu ustavnosti SKU-a, u svom svojstvu pravnog lica i na osnovu stava 7. člana 113. Ustava, isto kao i u slučaju Suda KIO7/10, zahtev bio neprihvatljiv zbog neiscrpljivanja pravnih sredstava. To stoga što je (i) na osnovu stava 9. člana 90. Zakona o radu, za rešavanje različitih sporova od strane predstavnika poslodavaca, zaposlenih i Vlade u svojstvu socijalnih partnera, nadležan Ekonomsko-socijalni savet; i (ii) na osnovu stavova 1. i 2. člana 32. SKU-a, sporovi između stranaka se prvobitno rešavaju putem "*konsultacije i međusobnog dijaloga*" a u suprotnom putem "*nadležnog suda u Prištini*".
55. Sud je dosledno naglašavao da svrha i obrazloženje obaveze iscrpljivanja pravnih sredstava ili pravilo iscrpljivanja, utvrđeno stavom 7. člana 113. Ustava, jeste da se relevantnim organima, a pre svega redovnim sudovima, pruži mogućnost da

spreče ili isprave navodne povrede Ustava. Ono se zasniva na pretpostavci koja se ogleda u članu 32. [Pravo na pravno sredstvo] Ustava i članu 13. (Pravo na delotvorni pravni lek) Evropske konvencije o ljudskim pravima, da pravni poredak Republike Kosovo obezbeđuje delotvorno sredstvo za zaštitu ustavnih prava. Ovo je važan aspekt supsidijarnog karaktera ustavne pravde (vidi, u ovom kontekstu, predmete Evropskog suda za ljudska prava: *Selmouni protiv Francuske*, citiran u tekstu iznad, stav 74; *Kudla protiv Poljske*, presuda od 26. oktobra 2000. godine, stav 52; i, između ostalog, vidi i slučajeve Suda: KI07/15, podnosilac *Shefki Zogiani*, rešenje o neprihvatljivosti od 8. decembra 2016. godine, stav 61; KI30/17, podnosilac *Muharrem Nuredini*, rešenje o neprihvatljivosti od 7. avgusta 2017. godine, stav 35; KI41/09, podnosilac *Univerzitet AAB-RIINVEST D.O.O.*, rešenje o neprihvatljivosti od 3. februara 2010. godine, stav 16; i KI94/14, podnosilac *Sadat Ademi*, rešenje o neprihvatljivosti od 17. decembra 2014. godine, stav 24).

56. Shodno tome i zaključno, na osnovu stavova 1. i 4. člana 113. Ustava, člana 40. Zakona i stava 1. pravila 73. Poslovnika, zahtev podnosioca se mora proglasiti neprihvatljivim.

Zahtev za uvođenje privremene mere

57. Podnosilac zahteva je tražio uvođenje privremene mere zbog “činjenice da se radi o javnim interesima”.
58. Sud je sada već utvrdio da se zahtev podnosioca zahteva mora proglasiti neprihvatljivim.
59. Shodno tome, u skladu sa stavom 1. člana 27. (Privremene mere) Zakona i tačkom (a) stava (4) pravila 57. (Donošenje odluke o privremenim merama) Poslovnika o radu, zahtev podnosioca za uvođenje privremene mere se mora odbiti jer isti ne može biti predmet razmatranja nakon što je zahtev proglašen neprihvatljivim (vidi, u ovom kontekstu, slučajeve Suda KI159/18, sa podnosiocem *Azem Duraku*, rešenje o neprihvatljivosti od 10. maja 2019. godine, stavovi 89-91; i KI19/19 i KI20/19, podnosilac *Muhamed Thaqi i Egzon Keka*, rešenje o neprihvatljivosti od 28. avgusta 2019. godine, stavovi 53-55).

Zahtev za održavanje rasprave

60. Sud podseća da je podnosilac takođe tražio od Suda da zakaže raspravu sa sledećim obrazloženjem: “*kako bismo došli do objektivne istine, smatramo da je potrebno održati javnu raspravu*”.
61. U tom smislu, Sud podseća da na osnovu stava (2) pravila 42. (Pravo na raspravu i odustajanje) Poslovnika, “*Sud može zakazati raspravu ukoliko veruje da je ista neophodna radi razjašnjavanja dokaza ili zakona*”.
62. Sud primećuje da je gore navedeno pravilo Poslovnika diskrecionog karaktera. Kao takvo, ovo pravilo samo predviđa mogućnost da Sud naloži održavanje rasprave u slučajevima u kojima veruje da je neophodno razjasniti pitanja dokaza ili zakona. Prema tome, Sud nije obavezan da naloži održavanje rasprave ako smatra da su postojeći podaci u spisu predmeta dovoljni, van svake sumnje,

da donese meritornu odluku u predmetu koji se razmatra (vidi, između ostalog, slučaj Suda KI48/18, podnosilac *Arban Abrashi i Lidhja Demokratike e Kosovës*, presuda od 23. januara 2019. godine, stav 272 i tu navedene reference).

63. U konkretnom slučaju, Sud ne smatra da postoje bilo kakve nejasnoće u pogledu “*dokaza ili zakona*” i iz tog razloga ne smatra da je potrebno da se održi rasprava. Dokumenti koji su sadržani u zahtevu su dovoljni da se odluči o neprihvatljivosti ovog slučaja.
64. Shodno tome, Sud zaključuje da se zahtev podnosioca za zakazivanje rasprave mora odbiti kao neprihvatljiv.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.1 i 4. Ustava, članovima 20. i 40. Zakona i pravilima 57 (4), 59 (2) i 73 (1) Poslovnika, dana 30. septembra 2020. godine, većinom glasova

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA ODBIJE zahtev za uvođenje privremene mere;
- III. DA ODBIJE zahtev za održavanje rasprave;
- IV. DA DOSTAVI ovo rešenje stranama;
- V. DA OBJAVI ovo rešenje u Službenom listu u skladu sa članom 20.4 Zakona;
- VI. Ovo rešenje stupa na snagu odmah.

Sudija koja je pripremila Odluku

Gresa Caka-Nimani

Gresa Caka-Nimani

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi

Arta Rama-Hajrizi